

[Skrum-sager Skau]

hr. Behnke kalder administrationen. Der må altså også være andre områder, hvor vi virkelig skal i gang med en nedskæring, når vi samtidig skal have flere hjemmehjælpere og flere ansat i politiet.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Behnke for en kort bemærkning, og så er det ved at være på slutningen af korte bemærkninger fra hr. Behnkes side.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er jeg enig med formanden i, og derfor skal min korte bemærkning denne gang være at gentage det, jeg sagde for lidt siden, nemlig at Fremskridtspartiets finanskatolog, senest revideret oktober 1988, klart redegør for, hvordan f.eks. Kulturministeriets område, de mange erhvervsstøtteordninger osv. alt sammen er noget, der i øjeblikket bruger i tusindvis af offentligt ansatte, og de skal ganske enkelt ikke være der mere.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er så tilbage i ordførerrækken.

Glistrup (FP):

Europas, ja, hele verdens grænser, fortyndes med dramatisk hast i de kommende år.

Det betyder, at værdifuld arbejdskraft og værdifulde produktionsfaktorer i øvrigt søger derhen, hvor man kan få den bedste aflønning til sig og sit eget forbrug.

Derfor er det her ikke, som nogle har været inde på, *hvis* Fremskridtspartiets forslag vedtages, det er, *når* Fremskridtspartiets forslag vedtages, for det er nødvendigt meget hurtigt med forholdsregler af denne størrelse, hvis vi ikke skal opleve at få de tilbageværende danskere reduceret til en fattigertiggeneration. Vi har simpelt hen ikke nogen produktion tilbage i dette land, hvis vi tillader os fortsat at opretholde en offentlig sektor af den størrelse, som man i almindeligt valgflæskhumør har oparbejdet igennem de sidste 20-30 år. Derfor er det simpelt hen en nødvendighed at gennemføre tiltag af den størrelsesorden, som Fremskridtspartiet har foreslået her.

Man kan glimrende i den situation, hvor man sidder på »Titanic«, efter at man er løbet ind i

klippen, og bare fester i smoking og kjole og hvidt og synes, at det går jævnlig godt, komme med de bemærkninger, som hr. Skrum-sager Skau og andre tilhængere af en stor offentlig sektor er kommet med i debatten i dag. Ord er billige, men det har bare intet med det realistiske at gøre, med den situation, som vi befinder os i.

Hr. Skrum-sager Skau startede med klarere end nogen af de andre ordførere – men de andre havde også en antydning af det – at sige, at her er tale om noget grundlovsstridigt. Lad mig da med Folketingets formand sige: Hvad er det, I anklager os for? Vi må i hvert fald have krav på at få at vide, hvad vi bliver anklaget for! Jeg vil vove at hævde, at jeg har et rimelig godt kendskab til samtlige 89 grundlovsparagraffer, og der er ikke én eneste af de grundlovsparagraffer, der bliver krænkede så meget som et milligram. Om de så end er forsynet med Dronning Dagmar-dyder alle sammen, så er der ikke noget som helst grundlovsstridigt i disse forslag her.

Men, siger så hr. Skrum-sager Skau, Fremskridtspartiet løfter sig så højt op, at man overheadet ikke har noget ben tilbage på jorden. Nej, vi erkender simpelt hen, at vi må gå på jorden, selv om den er gjort gloende ved de tiltag, som hr. Skrum-sager Skaus parti har stemt ja til igennem de sidste 29 år og derigennem i den grad har umuliggjort Danmarks stilling i den verden, som vi i disse år bevæger os ind i med eksprestogsfart. Derfor er det nødvendigt med en vis håndfasthed.

Så kommer man og siger: Jamen hvad er der da med aftaler og hensyntagen til den ene og den anden organisation, forhandlinger, 10-årsplaner og 15-års-planer, og hvad man nu ellers kunne tænke sig? Det er der ikke tid til; når atombomben i form af verdens åbning faktisk er slået ned over Danmark, så må vi simpelt hen handle med en ganske betragtelig fasthed, hurtighed – og måske vil nogen sige brutalitet. Men vi redder danskerne ved at udvise den brutalitet, for hvis vi ikke gør det og udviser den håndfasthed, som Fremskridtspartiet i alle detaljer har redegjort for, går alle 5,1 million danskere til bunds, for så vidt de ikke simpelt hen slår sig ned i Portugal, England, Costa del Sol, eller hvor de ellers foretrækker at have deres virksomhed. Og Danmark vil ikke kunne tiltrække produktionsfaktorer fra f.eks. Japan og USA,